

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1060/2018
26.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету малолетног сада пунолетног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА – адвоката Станислава Јоцковића, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 бр.31/18 од 31.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 26. септембра 2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА – адвоката Станислава Јоцковића, поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 бр.31/18 од 31.05.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Шапцу 1Км бр.2/18 од 19.02.2018. године, према тада малолетном АА је због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ изречена васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства и истовремено одређено да ће ова васпитна мера трајати најмање 6 месеци, а највише две године, о чему ће суд посебно одлучити.

Истим решењем, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 бр.31/18 од 31.05.2018. године, делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Шапцу, па је решење Вишег суда у Шапцу 1Км бр.2/18 од 19.02.2018. године преиначено само у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што је према малолетном, сада пунолетном АА на основу члана 21. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица изречена васпитна мера упућивање у васпитно-поправни дом, у коме ће малолетни, сада пунолетни АА остати најмање шест месеци, а најдуже 4 године, с тим што ће првостепени, Виши

суд у Шапцу, сваких шест месеци разматрати да ли постоје основи за обуставу извршења мере или за њену замену другом васпитном мером, док је у преосталом делу жалба Вишег јавног тужиоца у Шапцу одбијена као неоснована, а првостепено решење у том делу потврђено.

Бранилац малолетног, сада пунолетног АА – адвокат Станислав Јоцковић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 бр.31/18 од 31.05.2018. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1.) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијано решење и предмет врати Апелационом суду у Новом Саду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац малолетног, сада пунолетног АА, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, при чему само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, међутим не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док суштински, у образложењу захтева полемиче са разлозима другостепеног суда у вези са чињеницама које су од значаја за избор васпитне мере према малолетнику, истицањем да другостепени суд приликом изрицања васпитне мере није ценио околност да је малолетни, сада пунолетни АА ванредно завршио средњу техничку школу, те да је погрешно закључио да га треба издвојити из досадашње средине, без постојања у том правцу релевантних доказа.

Како је, дакле, бранилац малолетног сада пунолетног АА у захтеву за заштиту законитости само формално означао повреду закона због које је подношење захтева дозвољено, а која је општег карактера (члан 485. став 1. тачка

1) ЗКП) док у образложењу захтева суштински полемише са чињеницама које су определиле другостепену одлуку суда и које су од утицаја на избор васпитне мере у другостепеном поступку, а што не представља разлог због којег је окривљенима преко бранилаца дозвољено подношење овог ванредног правног лека у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то је захтев за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА, одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић